

*A napozóágyon ültél a sötétben,
és figyelted, ahogy feszes barna teste
szinte tökéletes ívben ugrik ki az életedből.*

*Más helyen, más időben újra partra ér,
de a puzzledarabokat már soha nem
fogod tudni újból összeszedni és kirakni.*

NÉMETH ZOLTÁN

Kunstkamera

Frederik Ruyschnak

7.9.6.5.
*Véresre kaszált legelő
vasbeton állatoknak.*

8.4.3.1.
*A gyereksírban
a holttesttel együtt
a koporsó is növekszik.
Jaj, miért a föld felett fúj a szél,
miért nem a ragacsos sár üregeiben, feledést.*

7.9.6.2.
*Lenyúzta a bőrét,
aztán két oldalt
szétkapcsolta és lerakta
a bordáit.
Egy hajlékonyüveg-
ruhát húzott fel,
mint mélység nélküli
képernyőt.
Akváriumban nyüzsgő,
nyöszörgő hangyaboly.*

7.9.6.1.
*Hallani akarom,
ahogy szétroppan
a nyakcsigolyája,
amin felmászott
saját teste fölé.*

7.9.6.4.
*Érzelem
betonból,
a levegőtlen részekig.*

7.4.2.9.
*Üvegfalon keresztül
simogatjuk egymást,
csókolózunk
és nemzünk gyereket.*

7.4.3.2.
*A szememet átnyomtam a festményen,
ujjamat a darálón,
nyelvet egy másik testen,
mint puskagolyót.*

9.5.5.1.
Leszúrta a kést.

